

Sygn. akt I CZ 69/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie S.Ś.

o przyjęcie do szpitala psychiatrycznego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 listopada 2009 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 9 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania S.Ś. od postanowienia tego Sądu z dnia 19 września 2008 r. oddalającego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 czerwca 2008 r., którym odrzucono zażalenie wniesione na zarządzenie przewodniczącego z dnia 15 maja 2008 r. w przedmiocie dołączenia wniosku S.Ś. z dnia 27 marca 2008 r. do akt toczącego się postępowania w sprawie przyjęcia go do szpitala psychiatrycznego.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy stwierdził, że, zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa osobowego skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. W niniejszej sprawie natomiast skarga kasacyjna została wniesiona od orzeczenia nienależącego do żadnej z wymienionych kategorii, zarządzenie przewodniczącego bowiem, a zatem także postanowienie z dnia 9 czerwca 2008 r. odrzucające zażalenie oraz postanowienie z dnia 19 września 2008 r. oddalające zażalenie nie są orzeczeniami co do istoty sprawy. Nie można też przyjmować – stwierdził Sąd Okręgowy – że postanowienie z dnia 19 września 2008 r. dotyczy odrzucenia wniosku czy umorzenia postępowania, gdyż kwestionowane zarządzenie przewodniczącego nie spowodowało zakończenia postępowania. W konsekwencji, Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną S.Ś. zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 519¹ § 1 k.p.c. przez uznanie, że zarządzenie przewodniczącego z dnia 15 maja 2008 r., postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 9 czerwca 2008 r. odrzucające zażalenie oraz postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 września 2008 r. oddalające zażalenie nie są orzeczeniami co do istoty sprawy ani orzeczeniami w przedmiocie odrzucenia wniosku o wszczęcie postępowania kończącymi postępowanie w sprawie. W konkluzji żalący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawach z zakresu prawa osobowego, do których należą między innymi sprawy unormowane przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535 ze zm.), skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 519¹ § 1 k.p.c.). W niniejszej sprawie skarga kasacyjna została wniesiona od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu zażalenia na zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie dołączenia wniosku żalącego S.Ś. z dnia 27 marca 2008 r. do akt toczącego się z urzędu postępowania o przyjęcie go do szpitala psychiatrycznego.

Żalący zmierza do wykazania, że postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 19 września 2008 r. oddalające jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego odrzucające zażalenie na zarządzenie przewodniczącego z dnia 15 maja 2008 r. jest w istocie postanowieniem co do istoty sprawy albo postanowieniem o odrzuceniu wniosku o wszczęcie postępowania. Obszerne wywody żalącego nie zawierają żadnych przekonujących argumentów, które mogłyby przemawiać za uznaniem postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji, którego przedmiotem jest odrzucenie zażalenia na zarządzenie przewodniczącego za postanowienie orzekające co do istoty sprawy w rozumieniu art. 519¹ § 1 w związku z art. 518 k.p.c.

Nie mogą też odnieść zamierzonego skutku obszerne wywody żalącego zmierzające do wykazania, że wniesiona przez niego skarga kasacyjna dotyczy w istocie postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia wniosku. Uszło bowiem uwagi żalącego, że zarządzenie przewodniczącego w przedmiocie dołączenia jego wniosku z dnia 27 marca 2008 r. do akt toczącej się sprawy nie może być uznane za równoznaczne z wydaniem przez sąd postanowienia o odrzuceniu wniosku. Chodzi przy tym nie tylko o formę orzeczenia, lecz o skutki wydanego zarządzenia, które nie są tożsame z odrzuceniem wniosku, ponieważ

wniosek żalącego z dnia 27 marca 2008 r. został wniesiony do sądu, pozostaje w aktach sprawy i podlega rozpoznaniu.

Konkludując, trzeba stwierdzić, że Sąd Okręgowy prawidłowo odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.